

Castells fa balanç

Les reaccions a l'anunci fet pel conseller d'Economia, Antoni Castells, que no anirà a les llistes del PSC a les pròximes eleccions han arribat de tot arreu excepte del sector catalanista.

L'estructura del PSC, tot l'aparell, ha fet pinya al voltant del president i primer secretari del partit, José Montilla, tot argumentant que la decisió d'Antoni Castells és personal: "Castells -va dir Montilla- ha fet un bon treball com a conseller que se li ha d'agrair; ara ha optat per aquesta decisió personal, que jo respecto." Però el conseller d'Economia, en l'entrevista al diari *Avui* en què anunciava la seva decisió, feia dures crítiques a les relacions del PSC amb el PSOE i suggeria canvis que el president de la Generalitat va ignorar en el seu comentari.

"S'han vist clares les limitacions que ens planteja la nostra relació amb el PSOE, amb les seves hipoteques i les seves servituds. Sóc partidari d'una independència més gran amb el PSOE. Ens cal més independència i fer valdre els nostres vots", etzibava Castells. Afegia que el PSC s'havia equivocat quan van votar al Congrés la mateixa resolució que el PSOE: "En alguns esdeveniments que s'han produït en les darreres setmanes, com ha estat la reacció a tot el tema de la sentència de l'Estatut, no tots coincidim [dins del PSC]. Ho he dit públicament i ho he dit a l'executiva del partit." I afegia: "Altres consellers, i jo mateix, vam suggerir al

El president Montilla i el conseller Castells es van veure dos dies després que l'economista anun-

president que demanés als 25 diputats del PSC que presentessin una resolució pròpia, sabent que no seria la mateixa que la del PSOE, perquè en aquest tema, no ens enganyem, les posicions no són les mateixes. Estem en una situació que és el moment de la veritat, i en què una cosa la fas o no la fas."

A més a més, aclaria que "el grup propi el tindrem el dia que els 25 diputats del PSC votin una cosa diferent del PSOE perquè així ho hem decidit des d'aquí. (...) Ara no el tenim. I per a nosaltres no tenir-lo té un cost polític molt alt".

Res de tot això va ser objecte de comentari per part del president Montilla ni ho ha estat posteriorment per part

dels líders del PSC ni del govern. El portaveu del PSC, Miquel Iceta, es va limitar a dir que la relació amb el PSOE pot provocar "incomoditats" i comportar "algun inconvenient". Joaquim Nadal, conseller de Política Territorial i Obres Públiques, del PSC, i Mar Serna, consellera de Treball, d'Iniciativa, també van interpretar la retirada de Castells per "motius personals".

Només la consellera de Justícia, Montserrat Tura, va deixar anar que no comparteix "al cent per cent" els arguments de Castells, tot i que considera que "cada vegada la reclamació de federalisme és més radical". El conseller d'Educació, Ernest Maragall, aconsellava, en un missatge al Twitter,

ciés la seva renúncia a anar a les llistes del PSC.

que es llegeixi l'entrevista amb Castells "a poc a poc" i prometia tornar-hi en un futur: "En seguirem parlant."

Les adhesions incondicionals a Antoni Castells han arribat només del món municipal del PSC: l'alcaldesa de Sanaüja, Maria Rosa Castellà, o el tinent d'alcalde de Pineda de Mar, Pere Clarabuch, comparteixen absolutament les reflexions de Castells, però, segons adverteix aquest últim, això no és prou: "la secció catalanista estem en minoria".

Amb les seves declaracions, Antoni Castells exercia de cap visible d'un sector catalanista del PSC que no és cap corrent oficial ni reconegut però que tots els analistes polítics alineen amb

tres altres consellers més del govern (Ernest Maragall, Montserrat Tura i Marina Geli) i algun membre destacat del partit, com és el president del PSC -des de l'últim congrés-, Isidre Molas.

Precisament aquest fet va ser aprofitat pel primer partit de l'oposició. El secretari general adjunt de Convergència,

Castells renuncia en un moment en què les enquestes no són gaire favorables al PSC

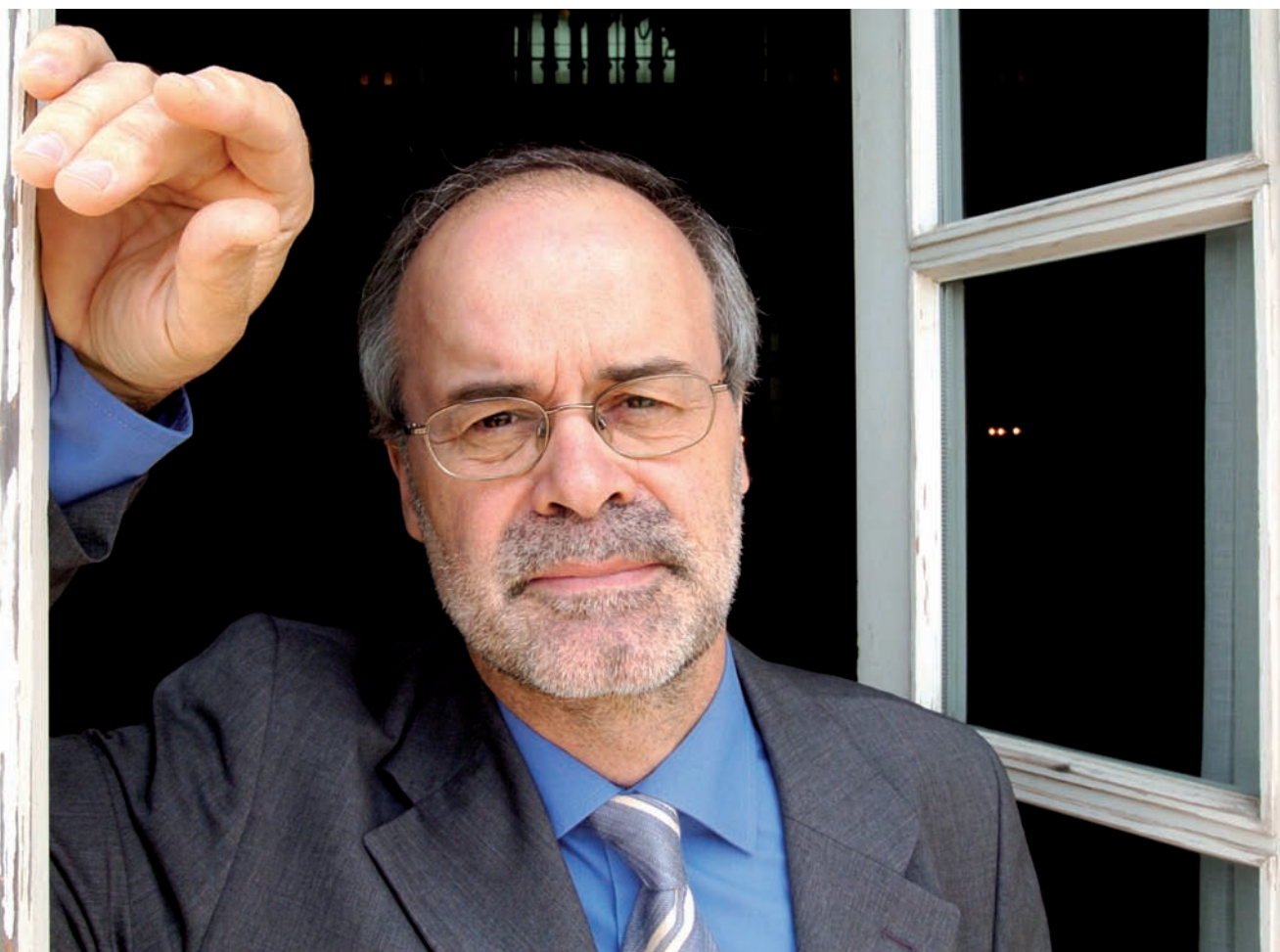
Felip Puig, considera que la renúncia de Castells demostra "el fracàs" del sector catalanista: "En comptes d'afrontar les crítiques amb aquest ressentiment personal que de vegades demostra, també al Parlament, hauria de reconèixer que el seu esforç al PSC no ha servit per a res".

Les relacions de Castells amb Convergència passen pel seu pitjor moment, després que CDC l'obligués a comparèixer davant la comissió d'investigació del Parlament sobre el cas Millet. Si en algun moment havia pogut semblar l'home del PSC amb més potencial d'entesa amb Convergència -un pont a la sociovergència?-, ara mateix això és inconcebible.

Tampoc no és el millor moment de les seues relacions amb el PSOE i amb el govern espanyol. Castells va ser l'encarregat, l'estiu passat, de discutir-se amb la ministra d'Economia, Elena Salgado, per la qüestió del finançament, i la seva pressió -i les seves declaracions, d'ara i d'aleshores- va refredar les relacions amb Ferraz i amb la Moncloa.

De fet, el PSOE s'ha apressat a donar la versió oficial del PSC -és una "decisió personal", va dir Leire Pajín- i a negar que la sortida de Castells pugui tenir cap conseqüència directa en les eleccions autonòmiques de la tardor. Res a veure amb la sortida de Solbes del govern espanyol, diuen, potser alleugerits per la sortida d'un home que consideren incòmode, tot i la brillantor del seu currículum i la fidelitat que, al capdavall, Castells també va explicitar en l'entrevista a *l'Avui*: es va posar a disposició del president Montilla i no va renunciar a ser un altre cop conseller d'Economia.

Segons diverses fonts, tant al PSOE com al PSC la renúncia de Castells ha estat considerada sobretot "inoportuna" perquè arriba en un moment en què diverses enquestes donen al PSC uns resultats molt minsos i la conjuntura econòmica -precisament, l'economia- no els afavoreix gaire. Els resultats del PSC són també vitals per a les aspiracions del PSOE a repetir victòria a Espanya -a les últimes eleccions els vots recollits a Catalunya van ser decisius perquè Rodríguez Zapatero revalidés la presidència- i la setmana passada la Moncloa enviava un baló

EFE

El catedràtic d'hisenda pública va negociar el finançament, primer amb Solbes i després amb Salgado.

La grossa del finançament

Antoni Castells és conseller d'Economia des del 22 de desembre de 2003. El dia de la loteria li va caure la grossa, un premi anunciat, perquè aquest economista era ja el presumpte titular d'aquesta cartera en el govern a l'ombra de Maragall. El seu currículum i la seva fama d'economista seriós i pragmàtic el precedien (a la pàgina 61 d'aquesta revista, Fabià Estapé el recorda com el millor dels seus alumnes i el millor catedràtic d'economia de la UB). Nascut a Barcelona el 1950, Castells va arribar al govern de Pasqual Maragall com un home expert en el finançament autonòmic. A més de catedràtic d'hisenda pública, havia estat vuit anys a la comissió mixta de valoracions Estat-Generalitat (1988-1996) i havia assessorat el govern Pujol en aquesta matèria. El seu objectiu era precisament bastir un nou model de finançament i que

l'estat i la resta d'autonomies l'acceptaren -un objectiu que no va poder exercir veritablement fins l'estiu passat, com a conseqüència dels successius endarreriments que va patir la discussió sobre el tema-. Tenia fama de dialogant, era benvist per tots els sectors econòmics i el seu posat acadèmic queda reforçat per un discurs de to ferm però divulgatiu.

Potser si la millora del finançament -i la reducció del dèficit fiscal de Catalunya- haguessin arribat abans, els efectes de la crisi econòmica global -i la seva repercussió en els sectors financer i de la construcció a nivell local- haurien estat més suaus. Ara la mateixa crisi econòmica serveix al govern espanyol per a aturar les inversions en infraestructures i collarà novament el finançament que l'Estatut preveia per a fa ja dos anys.

d'oxigen a Montilla amb la visita oficial de Manuel Chaves, vicepresident de Política Territorial, per comprometre's a desenvolupar l'Estatut. El dia de la visita protocol·lària -de la qual ja se

sabia que no sortirien decisions concretes- encara ressonaven les reaccions a la decisió de Castells. Chaves va prometre una reunió oficial al setembre i avenços en traspassos de beques

i aeroports (excepte el Prat), però cap d'ells no es podrà fer efectiu abans de les eleccions catalanes.

Àlex Milian